

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

The Effects on Entrepreneurial Intention of master degree students in Special Program,
Ramkhamhaeng University Huamak, Bangkok

นางสาวจกัญจน์ โดพันธ์

Jadupat Thopun

Email 6512100003@rumail.ru.ac.th

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบในทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง” งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมตามแผนที่ส่งผลกระทบในทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในการศึกษา โดยทำการเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 300 คน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) โดยผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยองค์ประกอบของพฤติกรรมตามแผนที่ทัศนคติต่อพฤติกรรม และด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนของด้านบรรทัดฐานทางสังคมไม่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ, พฤติกรรมตามแผน

Abstract

This research of the effects on entrepreneurial intention of master's degree students in Special Program, Ramkhamhaeng University Huamak, Bangkok aim to study planned behavior positively affects effects on entrepreneurial intention of master's degree students in Special Program, Ramkhamhaeng University Huamak, Bangkok using the theory of planned behavior in the study. By collecting data through online questionnaires, the sample group of students in Special Program, Ramkhamhaeng University Huamak, Bangkok 300 people. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and multiple regression through SPSS program.

The research found that the component aspects of the theory of planned behavior factor which consist of attitude towards behavior and the perceived ability to control behavior effects on entrepreneurial intention of master degree students in Special Program, Ramkhamhaeng University Huamak, Bangkok with a statistically significance. Social norms do not effects on entrepreneurial intention of master degree students in Special Program, Ramkhamhaeng University Huamak, Bangkok with a not statistically significance.

Keywords: Entrepreneurial intention, Planned behavior

บทนำ

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566-2570 โดยสำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ที่ได้จัดทำบนพื้นฐานยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – พ.ศ. 2580) ซึ่งอยู่บนแผนหลักของการพัฒนาประเทศและการพัฒนาเป้าหมายที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมไปถึงการทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศ 4.0 และยังได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนากับทุกภาคส่วน นอกจากนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีแผนการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ประกาศ ณ วันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2565 ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ให้มีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ นอกจากนี้เศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.6 ต่อปี โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี พ.ศ. 2580 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

ภาครัฐได้มีการให้ความสำคัญกับการเป็นผู้ประกอบการ เมื่อศึกษาข้อมูลจากข้อมูลการจดทะเบียนของจำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่ในประเทศ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้เปิดเผยถึงจำนวนการจดทะเบียนธุรกิจของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประจำเดือนมิถุนายน ซึ่งปีแรกของปี 2566 (มกราคม-มิถุนายน 2566) โดยธุรกิจจัดตั้งใหม่เดือนมิถุนายน 2566 จำนวน 7,626 ราย โดยมีมูลค่าทุนจดทะเบียน 39,739.72 ล้านบาท และประเภทธุรกิจจัดตั้งใหม่สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ธุรกิจก่อสร้างอาคารทั่วไป จำนวน 598 ราย คิดเป็น 8% ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 591 ราย คิดเป็น 7% และธุรกิจภัตตาคาร/ร้านอาหาร จำนวน 338 ราย คิดเป็น 4% ตามลำดับ ธุรกิจจัดตั้งใหม่แบ่งตามช่วงทุน ได้แก่ ช่วงทุนไม่เกิน 1 ล้านบาท มีจำนวน 4,960 ราย คิดเป็น 65.04% ช่วงทุนมากกว่า 1-5 ล้านบาท จำนวน 2,517 ราย คิดเป็น 33.01% และช่วงทุนมากกว่า 5-100 ล้านบาทมีจำนวน 124 รายคิดเป็น 1.63% และช่วงทุนมากกว่า 100 ล้านบาท จำนวน 25 ราย คิดเป็น 0.33% ตามลำดับ ธุรกิจจัดตั้งใหม่ครึ่งปี 2566 (มกราคม-มิถุนายน 2566) มีจำนวน 47,286 ราย เทียบกับครึ่งปี 2565 จำนวน 40,301 ราย เพิ่มขึ้น 6,985 ราย คิดเป็น 17.33% โดยธุรกิจจัดตั้งใหม่สูงสุด 3 อันดับแรก ธุรกิจก่อสร้างอาคารทั่วไป จำนวน 3,601 ราย คิดเป็น 8% ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 3,499 ราย คิดเป็น 7% และธุรกิจภัตตาคาร/ร้านอาหาร จำนวน 2,197 ราย คิดเป็น 5% ตามลำดับ มูลค่าทุนธุรกิจจัดตั้งใหม่ครึ่งปีแรกปี 2566 (มกราคม-มิถุนายน 2566) มีจำนวนทั้งสิ้น 428,647.49 ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี 2565 จำนวน 280,604.79 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 148,042.70 ล้านบาท คิดเป็น 53% ซึ่งมีจำนวนอัตราของผู้ประกอบการเพิ่มขึ้นอย่างมากจากปี 2565 (จุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์, 2566)

นอกจากนี้ภาครัฐได้จัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการมีผู้ประกอบการรุ่นใหม่ อาทิ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ได้จัดทำโครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการ และยกระดับสู่ประเทศ 4.0 โดยการให้องค์ความรู้ ให้คำปรึกษา การนำวิจัย นวัตกรรม และเทคโนโลยีมาใช้ในการเป็นผู้ประกอบการ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ,2561) บริษัท บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) จำกัด เป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจ มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบผ่านการค้ำประกันสินเชื่อ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้สถาบันการเงินอนุมัติสินเชื่อมากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสให้กับผู้ประกอบการ (บริษัท บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) จำกัด), 2561) นอกจากนี้ธุรกิจ SMEs ในประเทศไทยก็ยังมีปัญหาหลายประการ เช่น ในด้านแรงงาน การตลาด แหล่งเงินทุน เทคโนโลยีการผลิต ขีดจำกัดด้านการบริหารและการจัดการ เนื่องจากปัจจุบันกิจการประเภท SMEs ของไทยคิดเป็น 95% ของธุรกิจทั้งหมด จึงมีส่วนสำคัญต่อการสร้างงาน สร้างรายได้ และพื้นฐานในการพัฒนาธุรกิจ อย่างไรก็ตามธุรกิจ SMEs ของไทยก็ยังมีปัญหาหลายประการดังนี้ 1) การขาดจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ เช่น การเป็นผู้นำ มีระเบียบวินัยในตนเองสูง กล้าได้กล้าเสีย 2) การจัดการและการบริหารที่ไม่มีประสิทธิภาพ ต้องมีความสามารถ

ในการจัดการด้านการเงิน การบัญชี องค์กร การตลาด บุคลากร 3) การขาดบุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญ การเริ่มต้นธุรกิจ SMEs มักจะเริ่มต้นที่ความถนัดหรือความชำนาญในด้านนั้นๆ 4) การขาดแรงงานที่มีฝีมือ คุณภาพของสินค้าที่ต่ำมักเกิดจากพนักงานที่มีฝีมือที่ไม่ได้รับการฝึกฝน ดังนั้นผู้ประกอบการรายใหม่ก็ต้องรักษาแรงงานที่มีฝีมือไว้ให้ได้ 5) ต้นทุนการผลิตสูง ถ้ามีการจัดการบริหารที่ไม่ดี ไม่มีการใช้เทคโนโลยี หรือกลยุทธ์ต่างๆมาช่วย จะทำให้ต้นทุนสูง 6) การแข่งขันสูง เพื่อความอยู่รอดของธุรกิจตนเองจึงเกิดการแข่งขันที่สูง เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและการแข่งขันในปัจจุบัน ผู้ประกอบการใหม่จึงค่อนข้างมีความยากลำบากในการทำธุรกิจ 7) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่ำ การบริหารการจัดการธุรกิจที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้เกิดการสูญเสียในการผลิต ผลผลิตต่ำ ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งนำไปสู่สินค้าที่ไม่ได้มาตรฐาน 8) ปัญหาของระบบราชการ ปัญหาด้านเอกภาพและการประสานงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมพัฒนา SMEs ก็ต้องมีความสำคัญด้วยเช่นกัน (บริษัท บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) จำกัด , 2561)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้มีการผลิตมหาบัณฑิต เพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาของผู้เรียน เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด โดยเน้นการนำหลักการที่เป็นทฤษฎีมาประยุกต์ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ นักศึกษาปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีความตั้งใจในการศึกษาความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ เป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดต่อหน่วยงานสถานศึกษาที่บ่มเพาะ และผลิตนักศึกษาสู่การสร้างอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา (มารยาท โยทองยศ และ ทรงวาด สุขเมืองมา, 2559) จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลอย่างละเอียดแล้วเพื่อความเข้าใจต่อการบ่มเพาะองค์ความรู้เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทางผู้วิจัยตระหนักได้ว่าการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะทำให้ทราบถึงความคิดของนักศึกษาปริญญาโทในการเป็นผู้ประกอบการได้อย่างชัดเจน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อตอบโจทย์ต่อการเป็นผู้ประกอบการที่มั่นคงและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมตามแผนที่ส่งผลกระทบในทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชากร โดยใช้วิธีการของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ในการสุ่มตัวอย่างประชากรของทาโร่ยามาเน่ ได้เสนอสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างสัดส่วน 1 กลุ่ม โดยสมมติค่าสัดส่วนเท่ากับ 0.5 และที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จากจำนวนของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งหมด 500 คน ถ้ากำหนดระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% หรือ 0.05 แทนค่าในสูตรจากการคำนวณจากวิธีการของทาโร่ ยามาเน่ จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพมหานคร เป็นจำนวน 222.22 หรือ 223 ราย ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความเหมาะสมในการเก็บแบบสอบถามเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจึงเพิ่มปริมาณในการเก็บแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างเป็น 300 คน ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีตามการกำหนดตัวอย่างของ Comrey and Lee (1992)

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น หรือตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่ศึกษามี 1 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมตามแผน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ที่ศึกษามี 1 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโทโครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ใช้เวลาในการดำเนินการตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึงเดือนมกราคม

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1.ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวิธีการดำเนินงานวิจัยอย่างเป็นขั้นตอน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยวิธีการสำรวจ (Survey Method) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทโครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลใน 2 รูปแบบ ดังนี้

1.1 การศึกษาวิจัยข้อมูลจากเอกสาร (Documentary research) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลรายงาน บทความในวารสารต่างๆ ระบบออนไลน์ เป็นต้น

1.2 การศึกษาจากแบบสำรวจจากตัวอย่าง (Sample survey research) โดยการศึกษาจากนักศึกษาปริญญาโทโครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 300 คน

2. ขั้นตอนการวิจัย

2.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยประชากรงานวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาโทโครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวนทั้งสิ้น 500 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างของประชากร ตามวิธีการของทาโร่ ยามาเน่ ระดับนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาปริญญาโทโครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน เป็นจำนวน 222.22 หรือ 223 ราย ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความเหมาะสมในการเก็บแบบสอบถามเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจึงเพิ่มปริมาณในการเก็บแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างเป็น 300 คน ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีตามการกำหนดตัวอย่างของ Comrey and Lee (1992)

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 40 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมตามแผน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) เท่ากับ 0.935 และแบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) เท่ากับ 0.943

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยขอความร่วมมือกลุ่มตัวอย่างในการกรอกแบบสอบถาม

3.2 เก็บรวบรวมและตรวจความเรียบร้อยของแบบสอบถาม แล้วนำไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าสถิติในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) สำหรับการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโทโครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปผลได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 57 อยู่ในช่วงอายุ 26– 30 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 ศึกษาในสาขาวิชาการจัดการ มีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีรายได้เฉลี่ยครอบครัวอยู่ที่ 20,001 – 40,000 บาท จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 48

2. ผลการวิเคราะห์ของพฤติกรรมตามแผนที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบไปด้วย ด้านทัศนคติต่อพฤติกรรม ด้านบรรทัดฐานทางสังคม และด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง 300 คน พบว่า อันดับที่ 1 ด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.241 รองลงมาทัศนคติต่อพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.237 และอันดับสุดท้ายคือ บรรทัดฐานทางสังคมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.626 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านพฤติกรรมตามแผนในภาพรวม

พฤติกรรมตามแผน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1. ทัศนคติต่อพฤติกรรม	4.237	0.469	มาก
2. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	4.241	0.503	มาก
3. บรรทัดฐานทางสังคม	3.626	0.720	มาก
รวม	4.034	0.464	มาก

3. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อหาความสามารถในการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม มีค่าอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านทัศนคติต่อพฤติกรรม และลำดับสุดท้าย ด้านบรรทัดฐานทางสังคม ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พยากรณ์ได้ร้อยละ 56.3 ($R^2 = 0.559$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

ผลการวิเคราะห์ของสมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พฤติกรรมตามแผน	B	Std.Error	Beta	t	P - value
ด้านทัศนคติต่อพฤติกรรม	0.237	0.049	0.255	4.800	0.000*
ด้านบรรทัดฐานทางสังคม	0.003	0.027	0.06	0.126	0.900
ด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	0.476	0.047	0.551	10.226	0.000*
n=300, Costant=1.299, R=0.751, R ² =0.563, R ² adj=0.559, S.E.est=0.28873, F=127.248					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมตามแผนที่ส่งผลกระทบทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยพฤติกรรมตามแผน ประกอบไปด้วย ทัศนคติต่อพฤติกรรม บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ผลการวิจัยแสดงรายละเอียดดังนี้

ด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่านัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลของด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรู้สึกนึกคิดของตัวบุคคล ทั้งความคิดด้านบวกหรือด้านลบนั้นจะส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ มีมุมมองว่าการเป็นผู้ประกอบการนั้นมีข้อดีกับตนเองมากกว่าข้อเสีย มีความน่าสนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ สามารถสร้างแรงจูงใจได้ เมื่อมีโอกาสหรือความพร้อมในด้านทรัพยากรก็พร้อมที่จะตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ และการเป็นผู้ประกอบการทำให้เกิดความพึงพอใจที่จะประกอบอาชีพผู้ประกอบการมากกว่าอาชีพอื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ มานิตย์ มัลลวงค์ และ วิวัฒน์โชติการ เรื่องจันทร์ (2563) ศึกษางานวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษากระบวนบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่” โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 230 คน พบว่า ด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ของนักศึกษากระบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ และ สอดคล้องงานวิจัยของ จริยา กอทวีสุข(2561) ศึกษาวิจัย เรื่อง “แรงจูงใจและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย” โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 231 คน พบว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย

ด้านบรรทัดฐานทางสังคมไม่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งผลออกมาตรงกันข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่านัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.900 ซึ่งมากกว่าค่า นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบายได้ว่า บรรทัดฐานทางสังคมนั้น ประกอบไปด้วย พ่อแม่ พี่น้อง เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมชั้น หรือบุคคลอื่นๆที่ใกล้ชิด ไม่ได้มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ การคาดหวังหรือแรงกดดันไม่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และผลของด้านบรรทัดฐานทางสังคมไม่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อาจเนื่องจากนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความคิดเป็นของตนเอง ไม่พึ่งพาความคิดเห็นจากพ่อแม่ พี่น้อง หรือบุคคลอื่นๆ สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรุตม์ พิมพ์สอน (2565) ศึกษาวิจัย เรื่อง “ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 402 คน พบว่า ด้านบรรทัดฐานทางสังคมไม่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยจากงานวิจัยพบว่ามีค่า Sig. อยู่ที่ 0.782 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญที่มีค่าอยู่ที่ 0.05 ซึ่งทำให้ด้านบรรทัดฐานไม่ส่งผลต่อความตั้งใจ และ สอดคล้องงานวิจัยของ พันธนันท์ เรืองศรีมัน (2562) ศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล” โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 340 คน พบว่า ด้านบรรทัดฐานทางสังคมไม่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยจากงานวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล มีวุฒิภาวะมากพอ โดยที่ไม่พึ่งพาความคิดเห็นของคนอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

ด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพ มหาวิทยาลัย

รามคำแหง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับที่ 1 โดยผลของงานวิจัยที่มีค่านัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลของด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การที่จะเป็นผู้ประกอบการเกิดจากการรับรู้ความสามารถของตนเอง ต้องมีความเชื่อมั่น มั่นใจในตนเอง หมายความว่า การเป็นผู้ประกอบการนั้นสามารถเป็นได้อย่างง่ายดาย มีความสามารถในการควบคุมดูแลธุรกิจ มีความรู้ในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ และมีการเตรียมความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏพร แสงสุพรรณ (2565) ศึกษาวิจัย เรื่อง “ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการด้านธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับผู้สืบทอดของคนเจเนอเรชัน Z ในประเทศไทย” โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า ด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการด้านธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับผู้สืบทอดของคนเจเนอเรชัน Z ในประเทศไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์พิกา พูลสวัสดิ์ (2563) ศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นผู้ประกอบการใหม่: กรณีศึกษานักศึกษาบริหารธุรกิจในภาคใต้ของประเทศไทย” โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 824 ตัวอย่าง พบว่า ด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีอิทธิพลต่อการเป็นผู้ประกอบการใหม่: กรณีศึกษานักศึกษาบริหารธุรกิจในภาคใต้ของประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

ทางมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท เพื่อที่จะได้มีผู้ประกอบการหน้าใหม่ รุ่นใหม่ที่ทันสมัย ที่สามารถพัฒนาประเทศให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566-2570 ซึ่งอยู่บนแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และการพัฒนาเป้าหมายที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมไปถึงการทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศ 4.0 และมีแผนการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”

จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าในด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มากที่สุด โดยการรับรู้ความสามารถนั้นสามารถเกิดได้จากตนเองเนื่องจากต้องมีความเชื่อมั่น มั่นใจในตนเองเสียก่อนจะสามารถสร้างธุรกิจและดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยควรจะสนับสนุนให้มีการปรับหลักสูตร เพิ่มเติมในเรื่องของการเป็นผู้ประกอบการให้กับนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ห้วหมาก กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัย

รามคำแหง ให้เหมาะสมตามแต่ละชั้นปี และควรจะมีจัดอบรม เชิญบุคคลสำคัญที่ประสบความสำเร็จในด้านการเป็นผู้ประกอบการมาให้คำแนะนำกับนักศึกษาปริญญาโท เพื่อเป็นประโยชน์กับนักศึกษา หรือสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักศึกษาปริญญาโท หรือมีการจัดคอร์ส หรือจัดสัมมนาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการให้กับนักศึกษา และรองลงมาจากการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม คือด้านทัศนคติต่อพฤติกรรม ก็ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หัวหมาก กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อนักศึกษารับรู้ความสามารถของตนเองแล้ว ก็ส่งผลให้เกิดความคิดในด้านบวกหรืออาจจะเป็นด้านลบนั้นก็ล้วนแต่สภาพแวดล้อมและลักษณะต่างๆ ต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ

2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งถัดไป

1. การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หัวหมาก กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีข้อจำกัดในการเก็บกลุ่มตัวอย่าง โดยมุ่งไปที่นักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หัวหมาก กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทำให้เก็บเพียงแค่เฉพาะกลุ่มไม่ได้ครอบคลุมนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาคพิเศษ หรือนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในวิทยาเขตอื่นๆ ในการศึกษาครั้งถัดไปควรจะต้องเก็บกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุม เพื่อจะได้ศึกษาเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ในครั้งถัดไป

2. การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หัวหมาก กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บแบบสอบถามผ่านแบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งอาจจะให้ไม่ครอบคลุม หรือข้อมูลไม่แน่นอนเท่าที่ควร ในการศึกษาวิจัยในครั้งถัดไป ควรจะมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และชัดเจน เพื่อเป็นการยืนยันข้อมูลในเชิงปริมาณในครั้งถัดไป

3. การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หัวหมาก กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถนำไปศึกษาในกลุ่มประชากรอื่นๆ ได้ สำหรับกลุ่มประชากรอื่นๆ ที่มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

4. การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท โครงการภาคพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หัวหมาก กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในการเก็บแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปกับกลุ่มตัวอย่าง ควรใส่คำถามคัดกรองเพื่อป้องกันการได้รับข้อมูลที่ไมตรงตามกลุ่มประชากรตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า.(2565). ข้อมูลการจดทะเบียนธุรกิจปี 2566 สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2566, จาก

http://www.dbd.go.th/download/document_file/Statistic/2566/

กรมสรรพากร.(2565). ลักษณะ SMEs สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2566, จาก

<http://www.rd.go.th/publish/38056.0.html>

กระทรวงพาณิชย์.(2565). ข้อมูลการจดทะเบียนของจำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่ในประเทศ สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม

2566, จาก <http://www.moc.go.th/th/content/category/detail/id/4/iid/5860>

ซัชชล อัจฉนาทิตติ.(2565). มานุษยวิทยากับบ่มโนทัศน์ผู้ประกอบการ Anthropology of Entrepreneurship

สืบค้นเมื่อ 24 สิงหาคม 2566, จาก <https://www.sac.or.th/portal/th//article/detail/346>

บริษัท บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม.(2565). สถิติจำนวน SMEs ในประเทศไทย สืบค้นเมื่อ

22 สิงหาคม 2566, จาก https://tcg.or.th/news_inside.php?news_id=37

ผุสดี รุมาคม. (2540). การบริหารธุรกิจขนาดย่อม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พิสิทส์เซ็นเตอร์.

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). ข้อมูลแผนพัฒนาธุรกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 สืบค้น

เมื่อ 22 สิงหาคม 2566, จาก <https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=plan13>

วิฑูรย์ สิมะโชคดี.(2542). การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ Successful Entrepreneur

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว). (2566). ข้อมูลทำโครงการพัฒนาผู้ประกอบการ

ใหม่ สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2566, จาก <https://www.sme.go.th/th/?>

Comrey and Lee (1992). Sample Size in Factor analysis.

Taro Yamane. (1970). Statistics an introductory analysis.